

Egyszer fenn, egyszer lenn
(Köteles István - Lantos Krisztina)

Egyszer fenn, egyszer lenn, hullámvasút az életem.
Egyszer fenn, egyszer lenn, hullámvasút az életem.

Zakatul a, zakatul a sebesvonal, átszállóhoz érek,
Zöld mezők és virágok közt suhannak az évek.
Volt már úgy, hogy leszálltam, volt már úgy, hogy felszálltam,
De arra azért vigyáztam, hogy ne szálljak ki végleg!

Egyszer fenn, egyszer lenn, hullámvasút az életem.
Szerencse jön, szerencse megy, zakatul a szív. Valaki hív.
Egyszer fenn, egyszer lenn, hullámvasút az életem.
Egyszer fenn, egyszer lenn, hullámvasút az életem.

Zakatul a, zakatul a sebesvonal, sötét völgyben járok,
Majd napsütötte dombra érve titkokra vadászok.
Úgy érzem, ha kiszállok, új kincsekre találok,
Látnom kell, hogy nyílnak-e a völgyben még virágok?

Egyszer fenn, egyszer lenn, hullámvasút az életem.
Szerencse jön, szerencse megy, zakatul a szív. Valaki hív.
Egyszer fenn, egyszer lenn, hullámvasút az életem.
Egyszer fenn, egyszer lenn, hullámvasút az életem.